

DE GEEST VAN ACHAB

1 Kon.16:29-34 *Achab, de zoon van Omri, werd koning over Israël in het achtendertigste jaar van Asa, de koning van Juda. En Achab, de zoon van Omri, regeerde te Samaria tweeëntwintig jaar over Israël. Achab, de zoon van Omri, deed wat kwaad is in de ogen des HEREN, meer dan allen die vóór hem geweest waren. Het minst erge was, dat hij wandelde in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, maar hij nam tot vrouw Izebel, de dochter van Etbaäl, de koning der Sidoniërs, en ging de Baäl dienen en zich voor hem neerbuigen. Vervolgens richtte hij voor de Baäl een altaar op in het huis van de Baäl, dat hij te Samaria gebouwd had. Verder maakte Achab de gewijde paal; en Achab ging voort met zó te handelen, dat hij de HERE, de God van Israël, meer krenkte dan alle koningen van Israël die vóór hem geweest waren. In zijn dagen herbouwde de Beteliet Chiël Jericho. Ten koste van Abiram, zijn eerstgeborene, grondvestte hij het; en ten koste van Segub, zijn jongste, plaatste hij haar poortdeuren – naar het woord des HEREN, dat Hij gesproken had door de dienst van Jozua, de zoon van Nun.*

In deze periode was er de confrontatie met de man van God Elia. Licht en duisternis stonden lijnrecht tegenover elkaar. Het volk van God was in een groot geestelijk verval. Er was weinig te merken van de geestelijke gesteldheid van de aartsvaders Abraham, Izaäk en Jacob. Die God werd niet meer gediend. Daarom kwam God ingrijpen en zond Zijn knecht Elia.

- Achab was een zwakkeling. Achab was de tegenpool van Elia. Door Achab kwam er veel verwoesting en ellende over het land en het volk. Hij was een zeer zwakke gelovige, een slechte echtgenoot, een slechte vader en een slechte leider. Hij was eigenlijk alles wat een man van God niet zou moeten zijn. Hij was een voorbeeld van vleselijkheid, compromis, begeerte en lafheid.

Achab en Elia stonden dan ook lijnrecht tegenover elkaar. Achab was vleselijk, terwijl Elia een man was die een diepe relatie met God had en volkomen toegewijd was. God gebruikte hem om herstel te brengen en om de werken van Achab te verbreken.

- Zo'n slechte koning als Achab was er nog nooit geweest. (:30) *Het minst erge was, dat hij wandelde in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat.* Jerobeam was een man die de geboden des Heren overtreedde door overal offerhoogten te plaatsen en maar priesters aan te stellen wie maar wilde, zonder dat het Levieten waren. Daardoor kwam er ook veel afgoderij in het land. Hij maakte twee gouden kalveren en zei: Dit zijn uw goden. Het was God's verwijt naar alle koningen die dit in ere hielden, maar dit was het minst erge wat Achab deed.
- Eén van de ergste dingen die hij deed was, dat hij Izebel tot vrouw nam en zich door haar liet verleiden om afgoden te dienen. Hij ging de Baäl dienen en daar voor neerbuigen. Hij bouwde huizen voor de Baäl en richtte altaren op in het huis van de Baäl. Hij maakte een gewijde paal en hij krenkte God daarmee meer dan alle koningen van Israël die vóór hem geweest waren.

1Kon.21:25 *Nooit is er iemand geweest, die zich zó verkocht heeft als Achab om te doen wat kwaad is in de ogen des HEREN, waartoe zijn vrouw Izebel hem heeft aangezet.*

- **Compromisfiguur**

Achab's leven was vol van compromissen, maar Elia's leven was volkomen toegewijd aan de Here.

Hij nam tot vrouw wie hij begeerde. Een heidense afgodendienaar. Hij hield op geen enkele manier rekening met het Woord van de Heer.

Ex.34: 14-17 Want gij zult u niet nederbuigen voor een andere god, immers de HERE, wiens naam *Naijverige is, is een naijverig God. Sluit toch geen verbond met de inwoners van het land; wanneer zij hun goden overspelig nalopen en aan hun goden offeren, dan zouden zij u uitnodigen en gij zoudt van hun slachtoffer eten. Wanneer gij van hun dochters voor uw zonen neemt en zij haar goden overspelig nalopen, dan zouden zij tevens uw zonen tot overspelig nalopen van haar goden verleiden. Gegoten goden zult gij u niet maken.*

In de vaderloze generatie waarin wij leven, hebben wij zeer dringend mannen nodig die levende voorbeelden zijn. Een Achab-figuur doet afstand van de opdracht die door God gegeven is en neemt geen gezag als echtgenoot en vader. Een Achab sluit compromissen, die de mensen meer vreest dan God. Hij is vleeselijk, werelds en volgt altijd zijn eigen ziel in plaats van zijn geest. Maar *“de gezindheid van het vlees is vijandschap tegen God”*. (Rom.8:7)

Een Achab wordt gedreven door zijn eigen begeerten. *Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is* (1Cor.2:14) Iemand die handelt vanuit zijn ziel - wat het terrein is van zijn natuurlijke verlangens, zijn gedachten en zijn wil – kan en wil dat, wat van Gods Geest is, niet ontvangen.

De ziel is de troon van het menselijke ego. De geest van een wederomgeboren gelovige is het heiligdom van de verhoogde Christus. Mannen van God verlangen ernaar dat de Heilige Geest hen heiligt en in hun ziel regeert. God is geen ziel, God is Geest. Achab richtte in zijn hart een afgod op van zijn eigen ik, terwijl Elia zijn oude ik door de Heer liet kruisigen bij de beek Krith en bij de weduwe in Sarfath. Achab droeg de bedorven geur van jaloersheid en een egoïstische ambitie – de duivelse tweeling – met zich mee. *want waar naijver en zelfzucht heerst, daar is wanorde en allerlei kwade praktijk.* (Jac.3:16)

Achab is niet alleen actief bij de ongelovigen, maar hij wordt helaas ook gevonden in het Lichaam van Christus. In deze tijd nemen mannen en vrouwen ook een ongelovige partner, omdat zij leven naar hun eigen begeerte en willen doen wat zij willen. Ze houden geen rekening met het Woord van de Heer, zoals beschreven, ook in het N.T. in 2Cor.6:11-18 over relaties met ongelovigen. Vele Achabs lopen er rond. Waar zijn de Elia's?

Legioenen echtgenoten en vaders zijn geen priester in hun eigen huis. Zij zitten vast in hun eigen verlangens en zijn veel te druk met allerlei dingen die zij belangrijker vinden, zodat zij de Heer niet de kans geven om hen te bevrijden. Hun vurige gebedsleven is uitgedoofd, als dat ooit al eens gebrand heeft. Een Achab is een man zonder diepgang in het Woord van God. Hij leert misschien Bijbelteksten uit het hoofd, maar omdat hij er niet naar leeft, wordt hij nooit volwassen. Zulke Achab's gaan misschien wel naar samenkomsten, maar het lijkt of ze immuun zijn voor de prediking, dat het Woord van God is. Ze veranderen niet en groeien niet en doen wat ze zelf willen. Ze verwerpen een corrigerend Woord van de profeet. De vrouwen verlangen naar een geestelijk leider, een geestelijk echtgenoot, die initiatief neemt, zoals een hoofd behoort te doen. Hun kinderen worden wereldgelijkvormig, omdat pa Achab het niet zo nauw neemt met de opvoeding in de vreze des Heren. Ze gaan op in de wereld en de verleidingen die de wereld brengt.

Jac.4:4 Overspeligen, weet jij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God.

Rom.12:2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Vele mannen of vaders zijn tegenwoordig Achabs. De vaders voeden hun kinderen niet meer op zoals het Woord van God voorschrijft. Door hun eigen begeerte onder het mom van: “je moet met je tijd mee gaan” staan ze allerlei dingen toe in hun eigen leven en laten zich verleiden mee te doen met de tijdgeest en te handelen naar hun begeerten. Ze nemen vrouwen wie ze willen. Hebben geslachtsgemeenschap voor het huwelijk, trouwen of wonen samen met ongelovigen. Kijken op hun mobieltjes of op internet naar porno, zitten in de disco en aan de drank. Vaders staan het toe of zijn ook verslaafd aan sex, waar hun begeerte uitgaat naar andere vrouwen en zo overspel plegen. (Matt.5:28) Daarmee worden onze kinderen overspoeld omdat de Achab's te lamlendig zijn om hun kinderen radicaal op te voeden in de vreze des Heren en hen de geboden des Heren voor te houden. De Here Jezus noemt hen huichelaars en addereengebroid.

Het zijn de zwakke Achab's, zij die te zwak zijn om juiste beslissingen te nemen, die hun meisje of hun vrouwen aanzetten tot een abortus. Ze beseffen niet dat zij de vaders zijn die hun eigen ongeboren kind laten ombrengen. Ook hun handen druipen van bloed als gevolg van hun zondige begeerte. Hoe kun je ooit met bloed aan je handen kinderen opvoeden? Zijn er nog moedige mannen? Durven we het probleem van roken, drugs en drank aan de kaak te stellen en het onze kinderen verbieden en daar zelf een voorbeeld in zijn? Velen hebben de geboden des Heren verlaten en geven zich over aan hun begeertes. Vele dominees en voorgangers durven hier niet radicaal over te spreken. Ze spreken wel over de schending van de mensenrechten in China, maar we beseffen niet dat wij veel erger bezig zijn in Nederland door abortus en euthanasie te accepteren. Van geen wonder dat het oordeel Gods over ons land komt.

- **Naboth's wijngaard. Begeerte.**

Achab begeerde en nam alles wat een ander toebehoorde en bekommerde zich om niemand, terwijl Elia een man was met bewogenheid, die een ander wilde dienen.

De goddeloosheid van Achab was op een dieptepunt beland toen hij ook nog de eigendommen van zijn naaste begeerde. De koning die niet meer tevreden te stellen was en nooit genoeg had, liet zijn oog vallen op een wijngaard die grensde aan de koninklijke eigendommen van Achab. Hij begeerde de wijngaard van Naboth. 'Begeren' betekent, dat Achab ontevreden was met de positie die God hem gegeven had en zijn zinnen zette op iets, dat God aan een ander had toevertrouwd. De eigenaar van de wijngaard, Naboth, weigerde zijn wijngaard aan Achab te verkopen, aangezien dit een ernstige overtreding van de Wet zou zijn geweest.

Num.36:7 Want een erfdeel der Israëlieten zal niet van de ene stam op de andere overgaan, maar de Israëlieten zullen vasthouden, ieder aan het erfdeel van de stam zijner vaders.

Naboth gaf een heel moedig antwoord aan de koning:

Daarvoor beware mij de HERE, dat ik de erfenis van mijn vaders aan u zou geven. (1Kon.21:3)

Naboth moest een keuze maken tussen ‘het behagen van de koning’ (en veel winst maken) of ‘het behagen van de Koning der koningen’. Deze Godvrezende man gehoorzaamde de Wet van de Heer. Hier was één van de 7000 uitverkorenen. Koning Achab was zo teleurgesteld, dat hij naar zijn paleis ging en zich mokkend op zijn bed liet vallen als een kind, die zijn zin niet krijgt en at niet meer.

Toen verscheen Izebel weer en deze heidense, op macht beluste echtgenote ontstak in hevige woede. Ze viel Achab inmiddellijk aan op zijn mannelijkheid, alsof ze wilde zeggen: Ben jij nou een koning? Kom uit je bed en eet en wees vrolijk, want **ik** zal u de wijngaard van Naboth geven. Ze stelde een duivels plan op om Naboth te vermoorden en zijn wijngaard te stelen. Ze liet een leugen verspreiden onder het volk dat Naboth gezondigd had tegen God en de koning zodat hij gestenigd moest worden. Haar plan slaagde en Naboth werd gestenigd. Later werden ook zijn zonen, de erfgenamen van de wijngaard, vermoord. (2Kon.9:26)

De moord op Naboth en de diefstal van zijn land was het grote dieptepunt in de onheilige relatie tussen Achab en Izebel. De heilige geboden van God lagen volkomen aan gruzelementen. Ze waren gebroken door een laffe, zwakke man die gedomineerd werd door zijn moordlustige vrouw. Het was begonnen met het overtreden van de geboden een dochter te nemen van andere volken. Daarna het loslaten van de geboden: *Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben en Gij zult de Naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken.* (Ex.20:3, 7) Het vervolg was het overtreden van de geboden: *Gij zult niet doodslaan.....Gij zult niet begeren uws naasten huis.....noch iets dat van uw naaste is.* (Ex.20:13,17)

De handen van Achab en Izebel dropen van onschuldig bloed, een zonde die God verafschuwt.

Vervloekt is hij, die in het geheim zijn naaste doodt. (Deut.27:24)

en ook wegens het onschuldige bloed dat hij vergoten had; hij had immers Jeruzalem gevuld met onschuldig bloed. De HERE wilde dat niet vergeven. (2Kon.24:4)

Koning Achab werd zelfs bij het ouder worden steeds kinderachtiger. Deze mannen zijn niet te onderwijzen of te corrigeren. Ze verdedigen zichzelf altijd en zoeken altijd naar verontschuldiging voor hun gedrag, dan dat ze iets zullen belijden, met als resultaat dat er geen geestelijke groei is. Een Achab is een plaag voor een geestelijke vrouw, die ernaar verlangt dat haar man geestelijk volwassen wordt.

Je kunt je als man makkelijk concentreren op allerlei bijzaken zoals b.v. de eindtijd of bediening of wat je dan ook kunt noemen. Dat gericht zijn op bijzaken kan een vluchtgedrag zijn, dat hen weerhoudt om de prijs te betalen voor de gelijkvormigheid aan Christus. Het fundament van deze mannen is zwak en niet gebaseerd op de levensveranderende kracht van het kruis. Deze mannen zijn dan ook als een riet dat meegeblazen wordt met elke wind van de meest nieuwe leer en gaan dwalen.

- Achab stierf als een lafaard, vermomd, in schande. Elia is een van onze grootste voorbeelden van moed. Zijn einde was in heerlijkheid.

De confrontatie op de Karmel was een gevecht op leven en dood: een oorlog tussen de zielse mens en een geestelijk mens. Achab zag er aan de buitenkant indrukwekkend uit met zijn kroon, harnas, koninklijke gewaden, soldaten en een verleidelijke vrouw aan zijn zijde. Maar van binnen was hij vol van wellust, ik-gerichtheid of eigengerechtigheid en hoogmoed.

Hij wilde alleen maar luisteren als het hem voordeel bracht. Sommige mensen lopen profeten achterna om mooie woorden te krijgen. Als je niet profeteerde zoals hij het wilde horen, zette

hij je in de gevangenis. Hij wilde horen wat hij wilde horen. Hij gebruikte Izebel om te doen wat hij eigenlijk wilde. Hij deed het zelf niet omdat hij daar te laf voor was.

1Kon.19:1 Toen Achab aan Izebel verhaalde alles wat Elia gedaan had, en hoe hij al de profeten met het zwaard gedood had,

Hij vertelde aan Izebel wat Elia gedaan had en zette Izebel aan om te doen wat hij wilde.

:2 zond Izebel een bode tot Elia om te zeggen: Zo mogen de goden doen, ja nog erger, indien ik morgen om deze tijd uw ziel niet gelijk zal maken aan de ziel van een hunner.

Izebel is gevaarlijk, maar ook Achab. Die twee werken samen. Ze kunnen zich heel vriendelijk voordoen, maar ze veroorzaken veel problemen.

Onze paarden voeren.

Elia keerde terug van Sarfat naar Israël en ontmoette Achab. Had Achab zich, na die grote droogte, bekeerd van zijn leven als slaaf van een heidense heks, die de God van Abraham, Izaäk en Jacob haatte? Had Gods rechtvaardige oordeel van de droogte zijn hart ontvankelijk gemaakt? Neen. Hij was bezig met mensen er op uit te sturen die op zoek moesten naar gras voor zijn paarden en muilezels. Dat waren de dieren die zijn koninklijke waardigheid in stand moesten houden. Zijn paarden waren belangrijker voor hem, dan de levens van zijn onderdanen. Zijn hart was harder geworden dan ooit tevoren. Tegenwoordig zijn het veelal de grote en vele paleizen die de grootheid van de koning of de president moeten uitdrukken. Wat is ons statussymbool?

Vinden wij deze houding ook in de gemeente van vandaag? Tegenwoordig wordt er veel gepredikt door welvaartpredikers, dat je een zwak geloof hebt, wanneer je niet rijk bent. Dat moet je prediken waar mensen van de honger omkomen. Hoe zullen zij daar op reageren? Zijn onze huizen, luxe auto's, t.v. en computers onze luxe paarden geworden? Worden wij, zonder dat wij er erg in hebben als de rijke man, die gekleed ging in purper en fijn linnen en elke dag een schitterend feest hield, terwijl de arme Lazarus vol zweren bij zijn voorportaal lag? (Luc.16:19-20) Moeten wij, als lichaam van Jezus Christus ons niet bezighouden met zulke mensen te genezen? Of zijn we te druk bezig met het voeren van onze paarden, terwijl we nog meer dingen aanschaffen die we niet nodig hebben en allerlei dingen doen, die we niet hoeven te doen?

Achab hield zich bezig met paarden, Elia hield zich bezig met de weduwe en haar zoon, die in nood verkeerden. Waar houden wij ons mee bezig?

*Welzilig hij die acht slaat op de geringe;
ten dage des onheils zal de HERE hem uitkomst geven;
de HERE zal hem behoeden en hem in het leven behouden;
hij zal geprezen worden op aarde;
aan de lust van zijn vijanden geeft Gij hem niet prijs.
De HERE steunt hem op het ziekbed,
in zijn ziekte verandert Gij geheel zijn legerstede.*

Psalm 41:2-4

Vervloekt is hij, die het recht van vreemdeling, wees en weduwe buigt. Deut.27:19

Het heeft dus gevolgen hoe wij ons gedragen en onszelf opstellen in deze wereld.

Elia zette zich in voor de mensheid, om hen te doen terugkeren naar God. Door zijn enthousiasme voor God ontving hij innerlijke ontferming voor de lijdende en behoeftige mens. Hij bracht het Woord van redding naar de verlorenen.

Achab deed het tegenovergestelde. Hij importeerde, beoefende en bevorderde het heidendom. Hij was het werktuig waardoor het vuil van de wereld over het volk van God werd uitgestort.

Elke keer, wanneer de gemeente van Christus het systeem van de wereld omarmt, zal het rechtvaardige oordeel van God zeker volgen. Het land, dat overspoeld had moeten worden met Gods zegen, kwijnde weg onder de vloek van droogte en hongersnood, terwijl de leider probeerde zijn paarden te voeren en toezag hoe de profeten, die het Woord van God brachten, uitgeroeid werden.

Achabs lafheid

Achab bleef tot aan het eind van zijn leven een sluwe hypocriet. De lafaard vermomde zich, maar zei tegen Josafat dat hij zijn koninklijk gewaad moest aanhouden. God redde Josafat en Achab kwam om in de strijd (2Kron.18:31-33) en de honden likten zijn bloed zoals de Heer door Elia had voorspeld. (1Kon.22:38)

Recht tegenover de Achabs zijn daar de Elia's, de ware profeten die de mensen durven confronteren met hun zonde. Elia confronteerde Achab en Elia wist alles, ook van Naboth. Niets kan verborgen blijven.

Ezechiël werd klaargemaakt om het volk en de leiders te confronteren met hun zonde.

Ez.33:9 Als diamant, harder dan steen, maak Ik uw voorhoofd; vrees hen dan niet en wees niet beangst voor hun blik, want zij zijn een weerspannig geslacht.

Ook Micha omarmde zijn profetische roeping als volgt:

Micha 3:8 Ik daarentegen ben vol van kracht, van de Geest des HEREN, en van recht en van sterkte, om Jakob zijn overtreding aan te zeggen en Israël zijn zonde.

Amos, de laatste profeet die de Here naar Noord-Israël zond voordat het te gronde ging en in ballingschap werd gevoerd, zag de Heer in een visioen. God zei tegen hem:

Amos 9:2-3 Al groeven zij door tot in het dodenrijk, mijn hand zou hen vandaar weghalen; al klommen zij op ten hemel, Ik zal hen vandaar omlaag trekken! Al verscholen zij zich op Karmels top, Ik zou hen daar opsporen en weghalen; al verborgen zij zich voor mijn ogen op de bodem der zee, Ik zou vandaar een slang gelasten hen te bijten!

Niemand kan het oordeel van God ontlopen en zich voor God verbergen. Voordat God gaat oordelen zal Hij eerst hun zonde aanzeggen en het oordeel uit laten spreken, voordat het in vervulling gaat.

Amos 3:7-8 Voorzeker, de Here HERE doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten. De leeuw heeft gebruld, – wie zou niet vrezen? De Here HERE heeft gesproken, – wie zou niet profeteren?

Er zijn vele valse profeten en enkele ware profeten.

Micha-1Kon.22:13-14 De bode nu, die Micha was gaan roepen, sprak tot hem: Zie, de profeten hebben eenstemmig gunstig voor de koning gesproken; laat dan toch úw woord zijn als het woord van ieder hunner, en spreek gunstig. Maar Micha zeide:Zo waar de HERE leeft, voorzeker, hetgeen de HERE tot mij zeggen zal, dat zal ik spreken.

Afgoden in het hart

Achab had een afgod in zijn hart. Een afgod is alles in ons leven waaraan wij een hogere prioriteit toekennen dan aan God. Koning Achab luisterde naar alles wat zijn afgoderij voedde. De valse profeten profeteerden wat hij wilde horen.

Ez.13:3-4 Mensenkind, deze mannen dragen hun afgoden in het hart en hebben vlak voor zich gesteld wat hun een struikelblok tot ongerechtigheid is; zou Ik Mij dan nog door hen laten raadplegen? Daarom spreek en zeg tot hen: zo zegt de Here HERE: ieder uit het huis Israëls, die zijn afgoden in het hart draagt, en vlak voor zich stelt wat hem een struikelblok tot ongerechtigheid is, en dan tot de profeet komt – Ik, de HERE, zal hem bij zijn komst van antwoord dienen met zijn vele afgoden,

Wanneer iemand een afgod in zijn hart koestert en naar een valse profeet gaat, dan kun je er zeker van zijn, dat die persoon een ‘bevestigend woord’ te horen zal krijgen. Ze zullen horen wat ze willen horen. Ze zullen zelfs horen wat niet eens gezegd werd. Ze verdraaien de woorden naar zichzelf.

Wanneer bovendien de profeet een afgod in zijn hart draagt (roem, macht, erkenning, eer, geld, enz.) zal die persoon vals profeteren vanuit zijn afgod, niet alleen voor zichzelf maar ook voor anderen.

Maar wanneer iemand naar een ware profeet gaat, God zal hem van antwoord dienen.

Gal.3:1 O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor de ogen geschilderd is?

Betovering is gebaseerd op begeerte en wordt uitgewerkt in je denken. Het is een geest van de anti-christ. Hij wil binnendringen in je denken, zodat je maar niet de wil van God doet en afdwaalt van de waarheid, waardoor je je eigen ding doet. Als je bidt, kan die geest komen verstoren. Je kunt je niet meer concentreren en je dwaalt af met je gedachten. Je wilt strijd leveren voor een bepaalde zaak, en je kunt je gedachten er niet meer bij houden en je gedachten dwalen af naar andere noodzakelijke dingen. Dingen die je nog moet doen. Het kunnen huishoudelijke dingen zijn, of je werk, maar ze houden je van het doel van God af, n.l. strijd leveren in de hemelse gewesten. Het kan ook zijn dat je gedachten hebt vanuit begeerte, dat er allerlei dingen moeten gebeuren die jij zou willen dat er gebeurt, zodat jij verkrijgt wat jij wil. Het is allemaal gebaseerd op het eigen ik. Je kunt naar een prediking luisteren en dingen horen die er helemaal niet gezegd worden, omdat die geest alles verdraait naar jouw wil, zodat jij hoort wat jij wil horen. Maar het brengt verwarring en het leidt je op dwaalwegen. Heel gevaarlijk.

Hebr.13:7, 17 Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na. Gehoorzaamt uw voorgangers en onderwerpt u (aan hen), want zij zijn het, die waken over uw zielen, daar zij rekenschap zullen moeten afleggen. Laten zij het met vreugde kunnen doen en niet al zuchtende, want dat zou u geen nut doen.

*Ef.6:5-8 Slaven, weest uw heren naar het vlees gehoorzaam met vreze en beven, in eenvoud uws harten, **als aan Christus**, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar door als slaven van Christus **de wil Gods van harte te doen**, en **bereidwillig dienstbaar te zijn als aan de Here** en niet aan mensen. Gij weet immers, dat een ieder, hetzij slaaf, hetzij vrije, al het goede, dat hij gedaan heeft, van de Here zal terugontvangen.*

Spr. 7:2 Bewaar mijn geboden en leef, en mijn onderwijzing als uw oogappel.

Spr. 7:4 Zeg tot de wijsheid: Gij zijt mijn zuster, en noem het verstand (uw) vertrouweling,

Spr. 1:20 De Wijsheid roept luide op de straat, op de pleinen verheft zij haar stem,

Luister goed naar het Woord dat gepredikt wordt. **Hoor wat de Geest tot de gemeente zegt.** Laat het niet omgetoverd worden tot iets vleselijks, wat je doet dwalen. Ook Achab wilde alleen maar alles hebben en horen wat hij wilde horen. Hij was daar op gericht en accepteerde niet dat er iemand was die zei dat hij zijn zinnen moest veranderen en zich richten op God en de naaste.

De geest van Achab werkt samen met de geest van Izebel. In het rijk van satan zijn ze al samengevoegd om samen te opereren en het plan van God te vernietigen. Satan werkt alleen maar door vleselijke mensen, ja hij gebruikt zelfs vleselijke 'christenen'. Ze zijn gevaarlijk, verdraaien de waarheid en brengen scheuringen in gemeentes en maken veel slachtoffers.